

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7508203478
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7508203478.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu Poľnohospodárske družstvo " MIER " so sídlom v Nižnej Myšli v likvidácii, IČO: XXXXXXXX zast. advokátom JUDr. Jozefom Vaškom, advokátom, so sídlom Košice, Szakkayho 1, proti žalovanej Obci Nižná Myšľa, so sídlom obecného úradu Nižná Myšľa, Obchodná 104, IČO: XXXXXXXX, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Ján Tokár, spol. s r.o., so sídlom Košice, Werferova 1, Košice, o zaplatenie 10.377,81 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15C/164/2008-264 z 10.12.2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

Žalovanej p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej plnú náhradu trov dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom zamietol žalobu a v ďalšom výroku uviedol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol takto (v poradí tretím rozsudkom) o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 10.377,81 € titulom nezaplatenia časti kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy zo 17.1.2003 za odpredanú nehnuteľnosť.

3. Súd rozsudkom sp. zn. 15C/167/2008-120 z 28.7.2010 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 10.377,81 € s 8,5 % úrokom z omeškania od 26.3.2008 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania spolu vo výške 2.287,28 €. Po odvolaní sa žalovanej proti tomuto rozsudku Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením sp. zn. 4Co/34/2011-144 z 30.4.2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd prvého stupňa v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a v ňom vyjadreného právneho názoru, doplnil dokazovanie a rozsudkom sp. zn. 15C/167/2008-208 z 31.5.2013 žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a odvolací súd uznesením 4Co/342/2013-244 z 20.5.2015 a po vytknutí vád v konaní a vyhodnotení vykonaného dokazovania, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie rozsudkom 15C/164/2008-264 z 10.12.2015 žalobu zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Súd skutkovo ustálil, že medzi stranami sporu bola dňa 17.1.2003 uzatvorená kúpnopredajná zmluva, ktorou žalobca odpredal žalovanej nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat. úz. Nižná Myšľa - prevádzkovú budovu, sociálnu budovu, administratívnu budovu so súp. č. XXX, stojace na parc. č.

XXX/XX za dohodnutú kúpnu cenu 142.235,91 €, ktorej úhrada bola dohodnutá v štyroch splátkach do termínu 30.6.2004. Splátka č. 1 a 2 boli splatené v dohodnutom termíne podľa kúpnej zmluvy, splátka č. 3 už splatená k termínu 28.2.2004 nebola. Vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania súd riešil otázku, či pri posudzovaní dôvodnosti jej vznesenia je potrebné prihliadnuť na písomnú odpoveď bývalého starostu obce žalovanej zo dňa 20.9.2007, v ktorej uviedol, že na základe výzvy na úhradu zostatku faktúry č. 642003 zo dňa 7.4.2003 v sume 1.250.562,- Sk oznamuje žalobcovi, že obec nemá momentálne finančné prostriedky na ich úhradu, keďže ich nemala rozpočtované v obecnom rozpočte na rok 2007, a preto požiadal o splátkový kalendár úhrad dlžnej sumy od roku 2008 a zároveň navrhol splátkový kalendár s termínmi splátok, teda s úhradou dlžných súm.

5. V intenciách záväzných právnych názorov odvolacieho súdu v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach, súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu tohto úkonu bývalého starostu obce - pána A. z hľadiska toho, či ho možno vyhodnotiť ako uznanie dlhu. Uzavrel, že z obsahu uvedeného listu je zrejmé, že starosta uznal nedoplatok na úhradu kúpnej ceny z konkrétnej faktúry a úhradu navrhoval vykonať v splátkach. Konštatoval, že uvedený dlh je zaevidovaný aj v účtovníctve žalovanej. S poukazom na výpoveď bývalého starostu svedka A. uzavrel, že obec mala vedomosť o nesplatení tohto dlhu, o počte zaplatených splátok, ako aj o tom, že už po úhrade tejto prvej splátky sa žalovaná stala vlastníkom týchto predávaných nehnuteľností. Tento svedok potvrdil aj skutočnosť, že v čase vykonania uvedeného písomného úkonu, teda dňa 20.9.2007, bol si vedomý skutočností, že uvedený dlh je už premlčaný, ale s poukazom na skutočnosť, že strany sporu boli neustále v kontakte, dohodli sa, že žalovaná uvedenú sumu uhradí. Vo vzťahu k tomuto úkonu bývalého starostu súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že tento mal v čase vykonania uvedeného úkonu obmedzené hospodárenie s finančnými prostriedkami, a to uznesením obecného zastupiteľstva pri nakladaní s finančnými prostriedkami tak, že tieto mohol uzatvárať iba do výšky 5.000,- Sk. Považoval za právne významné, že takto starostom navrhnutý splátkový kalendár, nebol predložený obecnému zastupiteľstvu. Uvedený starosta uznal tento dlh v čase, kedy mu bola vyslovená obecným zastupiteľstvom nedôvera a bol daný návrh na jeho odstúpenie z funkcie a obmedzenie hospodárenia s finančnými prostriedkami (uznesenie č. 8/2007 zo dňa 20.7.2007). Z toho vyvodil, že bývalý starosta obce splátkový kalendár podpísal napriek tomu, že na to nebol oprávnený a tiež to, že takéto rozhodnutie bolo iba jeho vlastným úkonom, lebo nemal oprávnenie na jeho vykonanie, keďže nebolo obecným zastupiteľstvom schválené, odsúhlasené, pričom starosta v tom čase už mal obmedzené právomoci. Uzavrel, že bez rozhodnutia a schválenia obecným zastupiteľstvom, žiadne rozhodnutie starostu obce nemôže mať právne následky. Vyporiadaval sa aj s otázkou, či uvedený úkon starostu prostredníctvom vznesenej námietky premlčania, nemožno považovať za právny úkon vykonaný v rozpore s dobrými mravmi a teda, či tento môže požívať právnu ochranu. S poukazom na bližšie nekonkretizovanú judikatúru súdov konštatoval, že v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepostačuje akýkoľvek rozpor s dobrými mravmi, alebo akýkoľvek zásah do osobitných práv, ktorý nie je celkom v súlade s dobrými mravmi, ale tento zásah musí byť takej intenzity a vážnosti, ktorá je v spoločnosti aj s ohľadom na verejnú mienku neakceptovateľná. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19.2.2009 sp. zn. 25Cdo/539/2008 uzavrel, že tento právny úkon starostu nemožno považovať za vykonaný v rozpore s dobrými mravmi.

6. Právne vec súd posudzoval podľa § 558, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 11 ods. 4, § 16 ods. 2 písm. d/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca namietajúc, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku neobstojí a je v rozpore so zisteným skutkovým stavom, resp. s platnou legislatívou. Splátkový kalendár, ktorý podpísal bývalý starosta obce, napĺňa všetky zákonné znaky uznania záväzku podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj súd prvej inštancie. Poukázal na výpoveď tohto bývalého starostu, ktorý jednoznačne konštatoval, že v čase podpísania splátkového kalendára vedel, že ide o premlčaný dlh a že obec si bola vedomá záväzku, ktorý existoval z titulu kúpnej zmluvy o predaji nehnuteľností. Neobstojí záver súdu o obmedzení právomoci bývalého starostu obce, resp. že išlo o nakladanie s majetkom, na ktorý bol potrebný súhlas obecného zastupiteľstva. Z uznesenia obecného zastupiteľstva mal starosta obmedzenia, čo do nakladania s finančnou hotovosťou. Samotné nakladanie s majetkom, ktoré podlieha obecnému zastupiteľstvu, bolo realizované v čase, kedy došlo k predaju nehnuteľností. Bol toho názoru, že na otázku premlčania, resp. uznania záväzku, bolo potrebné aplikovať

ust. § 3 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ktoré vo výnimočných prípadoch „môže sa na uplatnenie a výkon práva aplikovať inštitút zneužitia práva, neprimeranej tvrdosti alebo šikanovania na úkor druhého účastníka právneho vzťahu“. Poukázal na to, že žalobca svoje právo včas uplatnil v predchádzajúcom období na súde, ale na naliehanie žalovanej žalobu vzal späť a v zásade počas obdobia od podpísania kúpnej zmluvy, resp. zaplataenia prvých splátok, vychádzal v ústrety žalovanej, a to z dôvodu, že táto nemala dostatok finančných prostriedkov. Konanie žalobcu v zásade potvrdil bývalý starosta obce vo svojej svedeckej výpovedi.

8. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že medzi stranami nie je sporné, že uplatnený nárok je premlčaný. Sporným ostalo iba uznanie predmetného dlhu bývalým starostom obce, k čomu malo dôjsť po tom, čo dlh už bol premlčaný. Dala do pozornosti okolnosti, za akých došlo k podpísaniu sporného uznania dlhu - bývalý starosta A. čelil návrhom na odvolanie z funkcie starostu obce z dôvodu svojvoľného a nehospodárneho nakladania s majetkom obce, mal nedorozumenia s obecným zastupiteľstvom, ktoré mu ako starostovi obmedzilo právomoci tým, že každú finančnú operáciu nad 5.000,-Sk a každú zmluvu mala spolu so starostom podpisovať aj vtedajšia zástupkyňa starostu, čo vyplýva z dôkazov predložených v konaní. Pri spornom uznaní dlhu išlo o zneužitie a prekročenie právomoci starostu, a teda o súkromný akt občana a nie o akt starostu. Mala za to, že práve sporné uznanie dlhu je konaním v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ a nie ňou vznesená námietka premlčania, lebo úkon bývalého starostu, ktorý uznal premlčaný dlh bez toho, aby informoval obecné zastupiteľstvo a žiadal jeho predchádzajúci súhlas s týmto úkonom, je vo svojej podstate nielen konaním proti dobrým mravom ale ide o konanie výslovne protizákonné. Uznanie dlhu je novým právnym úkonom, ktorým bývalý starosta obce disponoval majetkom obce bez súhlasu obecného zastupiteľstva. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že nebol potrebný súhlas obecného zastupiteľstva, lebo sa to netýkalo nakladania s majetkom obce. Uznaný dlh mal byť zaplatený z prostriedkov obce, pričom išlo o čiastku, ktorá ďaleko prevyšovala oprávnenie starostu nakladať s finančnými prostriedkami obce. Poukázala na to, že žalobca vedel o uvedenom obmedzení, keďže jeho právny zástupca bol v rozhodnom období zároveň aj právnym zástupcom žalovanej a tento participoval aj na spornom uznaní záväzku. Považuje preto za otáznive, aký bol úmysel konajúcich osôb. Mala za to, že samotný úkon uznania dlhu nevykonala obec, teda žalovaná (vyplýva to z textu sporného dokumentu - Obecný úrad Nižná Myšľa), a takto má za to, že žalobcom označená žalovaná nie je vo veci pasívne legitimovaná.

9. Krajský súd v Košiciach prejednal odvolanie žalobcu a rozsudkom sp. zn. 1Co/171/2016-291 z 12.4.2017 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavom výroku a žalovanej priznal plnú náhradu trov konania.

10. Po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo dňa 21.4.2017 tomuto súdu v ním stanovenej lehote doručené vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu, v ktorom žalobca tvrdil, že právny úkon uskutočnený W. A. v žiadosti o splátkový kalendár, treba nepochybné kvalifikovať ako uznanie dlhu čo do dôvodu aj výšky a tento úkon urobil starosta obce ako jej zástupca navonok. Z jeho výpovedí vyplynulo, že mal vedomosť o tom, že uznávaný dlh je premlčaný, preto tento úkon spĺňa náležitosti podľa ust. § 558 OZ. Z tohto dôvodu neobstojí námietka premlčania uplatňovaná žalovanou, nakoľko uznaním dlhu sa plynutie pôvodnej premlčacej doby prerušilo a začala plynúť nová desaťročná premlčacia doba. Uznanie dlhu vykonané starostom nemožno podľa názoru žalobcu subsumovať ani pod finančnú operáciu ani pod zmluvu, na ktoré sa kontrasignácia zástupcom starostu podľa schváleného uznesenia č. 8/2007 má vzťahovať. Uznanie záväzku je len jednostranný právny úkon (nie zmluva ani finančná operácia), pričom uznanie dlhu nemá za následok zánik pôvodného záväzku a jeho nahradenie novým záväzkom z dôvodu uznania. Preto na uznanie záväzku a na jeho splatnosť sa nevyžadovala kontrasignácia zástupkyňou starostu a tento úkon bol urobený v rozsahu právomocí starostu, platne a so všetkými účinkami. O pohľadávke žalobcu malo vedomosť obecné zastupiteľstvo, nakoľko táto zaažuje majetok obce už od roku 2003 a uznanie dlhu teda nie je novým právnym úkonom, ktorým by bývalý starosta obce disponoval s majetkom obce bez súhlasu obecného zastupiteľstva. Žalobca v minulosti uplatnil svoje právo na súde včas avšak na naliehanie žalovanej zbral žalobu späť. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 10.377,81 € s prísl. s 8,5 % úrokom z omeškania od 26.3.2008 do zaplataenia a priznal žalobcovi trovy konania.

11. Proti rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 1Co/171/2016-291 z 12.4.2017 podal v zákonnej lehote dovolanie žalobca z dôvodu podľa § 420 písm. c/ zákona CSP, t.j. odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces. Vytkol odvolaciemu súdu, že mu síce doručil dňa 11.4.2017 vyjadrenie žalovanej k jeho odvolaniu proti rozsudku súdu prvej inštancie, avšak už neumožnil vyjadriť sa k nemu najneskôr v lehote 10 dní od doručenia. Žalobcu prekvapilo, že mu dňa 16.5.2017 bol doručený rozsudok odvolacieho súdu, vyhlásený dňa 12.4.2017, t.j. len deň po tom, ako bolo žalobcovi doručené vyjadrenie žalovanej k odvolaniu. Takto došlo k nesprávnemu procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorým znemožnil žalobcovi realizáciu jeho procesných oprávnení.

12. Žalovaná vo vyjadrení k dovoleniu mala za to, že žalobca nebol poškodený na procesných právach, nakoľko odvolanie i vyjadrenie k nemu boli podané v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, teda súd prvej inštancie postupoval v zmysle ustanovenia § 209a ods. 1 O.s.p. K samotnému vyjadreniu žalobcu doručenému dňa 21.4.2017 uviedla, že po obsahovej stránke sa vyjadrenia žalobcu opakujú a neobsahujú nové skutočnosti ani žiadne nové argumenty, ktoré by už v priebehu konania neboli vyhodnotené.

13. Žalobca regoval podaním, v ktorom uviedol, že trvá na dôvodoch dovolania.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „dovolačný súd“) uznesením sp. zn. 8Cdo/60/2018-329 z 29.1.2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 12.4.2017 sp. zn. 1Co/171/2016 a vrátil mu vec na ďalšie konanie konštatujúc, že dovolanie žalobcu je nielen prípustné ale aj dôvodné, lebo odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa názoru dovolacieho súdu ustanovenie § 374 ods. 1 CSP možno vyložiť len tak, aby medzi doručením vyjadrenia odvolateľovi a rozhodnutím odvolacieho súdu neuplynul čas kratší ako 10 dní - iba takýto výklad je súladný s požiadavkou zabezpečenia účinnej možnosti odvolateľa vyjadriť sa k úkonu protistrany svojou replikou tak, aby mal dostatok času na jeho prípravu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/216/2016).

15. Krajský súd v Košiciach (po vrátení veci dovolacím súdom) ako súd odvolací (§ 34 CSP) opätovne prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8.10.2020 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP

16. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

18. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, vykonané dôkazy vyhodnotil postupom podľa § 132 O.s.p., rešpektujúc pritom záväzný právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach, vec správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci rozhodol. Odvolacie dôvody uplatnené odvolateľom nie sú dôvodné a odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalobcu privodili priaznivé rozhodnutie. Argumenty žalobcu v odvolaní sú len zopakovaním skutočností uvádzaných v konaní na súde prvej inštancie, ktoré však nemôžu viesť k inému rozhodnutiu vo veci. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi, než ako rozhodol súd prvej inštancie.

19. Medzi stranami neboli sporné skutkové zistenia súdu prvej inštancie, že dňa 17.1.2003 uzavreli Kúpnu zmluvu u predaji nehnuteľnosti VZ 2003, ktorou žalobca odpredal žalovanej konkrétne nehnuteľnosť vymedzenú v zmluve a spornou nebola ani skutočnosť, že žalovaná podľa dohodnutého splátkového kalendára neuhradila časť kúpnej ceny vo výške 10.377,81 €. V dôsledku vznesenej

námietky premlčania zo strany žalovanej je preto pre rozhodnutie o nároku žalobcu rozhodujúce, či sa na vec vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ alebo či pre uznanie dlhu bývalým starostom obce došlo v dôsledku kvalifikovaného uznania dlhu podľa § 558 OZ k následkom uznávacieho prejavu, ktorým je zastavenie plynutia premlčacej lehoty a namiesto nej dňom uznania začína plynúť nová desaťročná premlčacia lehota (§ 110 ods. 1 OZ). S poukazom na uvedenú spornú okolnosť sa súd prvej inštancie správne vysporiadal s obsahom uvedeného uznávajúceho prejavu bývalého starostu obce zo dňa 20.9.2007. Aj odvolací súd má za to, že z obsahu tohto písomného právneho úkonu starostu možno vyvodiť, že toto spĺňa zákonom predpokladané podmienky uznania dlhu podľa § 558 OZ. Ide o právny úkon vykonaný v zákonom predpokladanej písomnej forme, z obsahu ktorého je zrejmé, že starosta obce uznal dlh, ktorého výška, ako aj dôvod neboli sporné a prejavil ochotu obce uvedený dlh zaplatiť v navrhovaných splátkach. Vo svojej svedeckej výpovedi taktiež potvrdil, že v čase vykonania tohto právneho úkonu si bol vedomý, že nárok žalobcu bol už v tom čase premlčaný. Záver súdu prvej inštancie, že uvedený právny úkon vykonaný starostom obce mal náležitosti uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, je preto správny. Správny je aj záver súdu prvej inštancie, že uvedené uznanie bývalým starostom nemožno považovať za platný právny úkon obce s poukazom na to, že tento nebol schválený obecným zastupiteľstvom.

20. Podľa ust. § 13 ods. 4 písm. c/ a písm. e/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, starosta zastupuje obec vo vzťahu k štátnym orgánom, k právnickým a fyzickým osobám a rozhoduje vo všetkých veciach správy obce, ktoré nie sú zákonom alebo štatútom obce vyhradené obecnému zastupiteľstvu.

21. Podľa § 5 cit. zákona starosta je štatutárnym orgánom obce v majetkovoprávnych vzťahoch obce a v pracovnoprávnych vzťahoch zamestnancov obce; v administratívnych vzťahoch je správnym orgánom.

22. Podľa § 11 ods. 4 písm. a/ cit. zákona obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu, ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním.

23. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, schválení obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy a/ zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku; to neplatí, ak obec je povinná previesť nehnuteľný majetok podľa osobitného predpisu, b/ zmluvné prevody vlastníctva hnuťného majetku nad hodnotu určenú obecným zastupiteľstvom, c/ nakladanie s majetkovými právami v určitej hodnote, d/ aukčný predaj vecí podľa osobitných predpisov, e/ vklady nehnuteľného majetku do majetku zakladaných alebo existujúcich obchodných spoločností, f/ vklady iného majetku ako majetku uvedeného v písmene e/ v hodnote určenej obecným zastupiteľstvom do majetku zakladaných alebo existujúcich obchodných spoločností.

24. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že u obce ako právnickej osoby, je potrebné rozlišovať vykonanie právnych úkonov od rozhodovania o týchto úkonoch. Zatiaľ čo rozhodovanie znamená vytváranie vôle vo vnútri, v rámci organizačnej štruktúry obce o tom, či resp. aký právny úkon obec urobí (vykoná), právne konanie je prejavom už takto vytvorenej vôle navonok voči tretej osobe, s cieľom založiť, zmeniť alebo zrušiť právny vzťah. Funkcia štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorým je starosta obce (§ 13 ods. 3 cit. zákona) znamená výhradné oprávnenie konať menom obce navonok, t.j. prejavovať vôľu obce vo vzťahu k tretím osobám. Táto funkcia však sama o sebe nezahŕňa jeho výlučné oprávnenie vytvárať túto vôľu, ktorá je potom prejavovaná navonok práve v podobe právnych úkonov urobených na základe uvedené konateľského oprávnenia. Oprávnenie rozhodovať o právnych úkonoch, t.j. o tom, či, resp. aký právny úkon obec urobí (prejaví), je zo zákona rozdelená medzi obecnú radu, štatutárny orgán a obecné zastupiteľstvo.

25. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 138/1991 Zb. schválení obecným zastupiteľstvom podlieha vždy nakladanie s majetkovými právami v určenej hodnote. Rozhodnutie obecného zastupiteľstva o majetkovoprávnom úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce. Tento prejav sa tvorí a prejavuje uznesením obecného zastupiteľstva. Právne účinky vyvolá však len vtedy, ak spĺňa formálne a meritorne náležitosti. Ak sa pred súdom vyskytne v občianskom súdnom konaní ako spornou otázka platnosti zmluvy uzavretej medzi obcou a druhým účastníkom zmluvy, ktorej predmetom je niektorý z majetkovoprávnych úkonov, ktorý vyžadoval rozhodnutie obecného zastupiteľstva, musí súd skúmať

platnosť prejavu vôle tak z hľadiska formálnych (prijatie uznesenia spôsobom stanoveným v zákone), ako aj z hľadiska meritórnych náležitostí, ktorého jadrom je prejav vôle. Bez prejavu vôle a jeho vyjadrenia v objektívne zistiteľnej forme nemožno hovoriť o právnom úkone. Táto zásada platí aj pre prejavy vôle obce v oblasti občianskeho práva. Kým obecné zastupiteľstvo nerozhodlo o majetkovom právnom úkone a prijaté uznesenie nebolo pojaté do zápisu o priebehu schôdze obecného zastupiteľstva, nevznikol prejav vôle spôsobilý založiť právnym úkonom vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu.

26. Majetkovoprávne úkony o ktorých rozhoduje obecné zastupiteľstvo a ktoré by urobil len starosta, bez predchádzajúceho platného rozhodnutia obecného zastupiteľstva, by nezaväzovali obec, pretože by tu chýbal prejav vôle. Starosta obce nemôže urobiť bez prejavu vôle obce majetkovoprávny úkon, ku ktorému sa vyžaduje predchádzajúce rozhodnutie obecného zastupiteľstva a zaviazat' ním obec, pretože mu k tomu zákon o majetku obce s príslušnými predpismi nedáva oprávnenie, takže jeho právny úkon by ani nevyvolal právne účinky (pozri podporné uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/44/2018 z 28.3.2019).

27. Odvolací súd v súlade s uvedenými zásadami považuje za správne tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaná ako obec, svojím rozhodnutím obecného zastupiteľstva schválila uzavretie samotnej kúpnej zmluvy so žalobcom a zároveň schválila aj uhradenie dohodnutej kúpnej ceny vo forme splátok, a teda pre starostu obce takto založila oprávnenie prejavíť túto vôľu obce vo vzťahu k žalobcovi, teda vykonať úkony smerom k splneniu jej povinnosti uhradiť kúpnu cenu v dohodnutých splátkach. Starosta takto bol oprávnený nakladať s finančnými prostriedkami obce v rámci dohodnutých splátok bez toho, aby potreboval osobitné schválenie k týmto právnym úkonom. Nová situácia však vznikla potom, ako sa nárok žalobcu na uhradenie časti kúpnej ceny stal premlčaným. V súlade s ust. § 100 OZ možno totiž konštatovať, že premlčanie je márnym uplynutím zákonom určeného času, ktorého dôsledkom je, že právo, ktoré nebolo v určenom čase vykonané sa oslabuje (stáva sa z neho tzv. naturálne právo) a toto právo v spojení s ďalšou právnou skutočnosťou (dovolaním sa premlčania) nie je možné v zásade priznať. V dôsledku tejto skutočnosti sa žalovaná ocitla v novej situácii, v ktorej jej povinnosť uhradiť zostatok dlhu bola síce povinnosťou vyplývajúcou z pôvodnej kúpnej zmluvy, túto povinnosť však už nemusela vykonať v prípade jej nesúhlasu, ktorý sa mohol prejaviť vo vznesenej námietke premlčania. V takejto situácii sa teda vyžaduje nový prejav vôle obce, spočívajúci buď v rozhodnutí namietat' premlčanie nároku žalobcu a v nadväznosti na to teda vyjadriť prejav vôle premlčaný dlh neuhradiť, alebo prejav vôle obce smerom k splneniu si svojej povinnosti z pôvodnej kúpnej zmluvy bez ohľadu na to, že si bola vedomá toho, že tento nárok je už premlčaný. Za takejto situácie možno uhradenie zostatku kúpnej ceny v sume 10.377,81 € považovať za právny úkon, ktorým je nakladanie s majetkom obce do takejto výšky. K jeho platnosti je teda potrebný prejav vôle obce, ktorý sa mohol vykonať jedine rozhodnutím obecného zastupiteľstva. Pokiaľ takéto rozhodnutie obecného zastupiteľstva nebolo prijaté, obec teda vôľu takto konať neprejavila a starosta obce takto nezískal oprávnenie vykonať v mene obce takýto právny úkon navonok. Pokiaľ tak bez súhlasu obecného zastupiteľstva konal, ide o absolútne neplatný právny úkon.

28. Za správny považuje odvolací súd aj záver súdu prvej inštancie, že právny úkon námietky premlčania nemožno za existujúcich skutkových okolností považovať za právny úkon vykonaný v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Tak ako to súd prvej inštancie správne konštatoval, žalovanou vznesenú námietku premlčania nemožno vyhodnotiť iba ako prostriedok vykonaný v záujme poškodenia druhého účastníka právneho vzťahu, resp. výrazom zneužitia tohto práva zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou, teda získania vlastného prospechu by bolo iba vedľajšou skutočnosťou z hľadiska konajúceho bez významu.

29. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

30. Žalovaná bola úspešná v odvolacom konaní, preto žalovanej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Žalobca bol úspešný v dovolacom konaní, preto mu odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznal náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu proti v tomto (dovolacom) konaní neúspešnej žalovanej spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania v prejednávanej veci odvolací súd odkazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.

I. ÚS 453/2019 z 19.11.2019, podľa ktorého „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 CSP) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 CSP. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť, nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.)“.

31. Toto rozhodnutie prijal senát hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).